Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26367
Copyright: Admont, Benediktinerstift

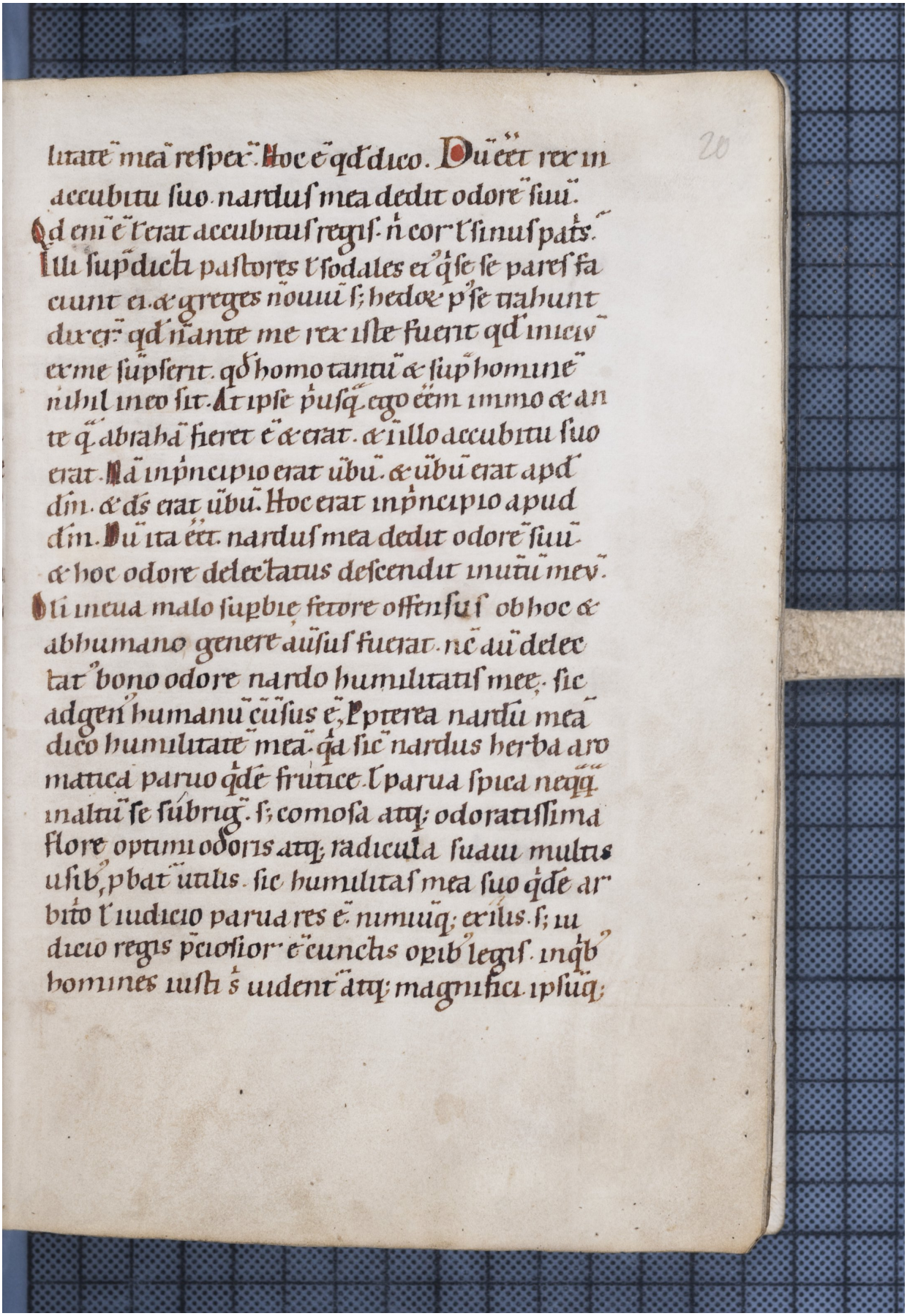

20

litate mea respex. Hoc e qd dico. Du est rex in
accubitu suo. narduſ mea dedit odore suu.
Qd enim e l erat accubitus regis. n cor l sinus pats.
Illi sup dicti pastores l sodales ei q se se pares fa
cunt ei. & greges nouum s; hedoe p se trahunt
dicer qd nante me rex iste fuerit qd in me v
ex me supserit. qd homo tantu & sup homine
nihil in eo sit. At ipse pusq ego eem immo & an
te q abraha fieret e & erat. & i illo accubitu suo
erat. Na in pncipio erat ubu. & ubu erat apd
dm. & ds erat ubu. Hoc erat in pncipio apud
dm. Du ita est. narduſ mea dedit odore suu
& hoc odore delectatus descendit in utu mev.
Oli in eua malo supbie fetore offensus ob hoc &
abhumano genere ausus fuerat. nec au delec
tat bono odore nardo humilitatis mee. sic
adgen humanu cusus e, Ipterea narduſ mea
dico humilitate mea. qa sic nardus herba aro
matica paruo qde frutice l parua spica neqq
in altu se subrig. s; comosa atq; odoratissima
flore optimi odoris atq; radicula suaui multis
usib, pbat utilis. sic humilitas mea suo qde ar
bitio l iudicio parua res e nimiuq; exilis. s; iu
dicio regis pciosior e cunctis opib legis. inqb
homines iusti s uident atq; magnifica ipsuq;